

הכנסת שלי יחימוביץ'

8/9/2016
ה' באלול, תשע"ו

לכבוד :
המפקחת על הבנקים, ד"ר חדוה בר

הנדון : שכר בכירים במערכת הבנקאית, בקשה דחופה לתיקון מכתבך למשנה ליועמ"ש אבי ליכט, אשר בנוסחו כעת יש בו משום ליצור רושם שגוי על בית המשפט

לד"ר בר שלום,

אתמול התנהל דיון בבג"צ בהרכב מורחב של שבעה שופטים בעתירות נגד חוק "תגמול לנושאי משרה בתאגידים פיננסיים", הוא חוק שכר הבכירים. כבר בראשית הדיון דחו השופטים את הטענות החוקתיות, והבהירו כי החוק, על סעיפיו כולם, יעמוד ויחול. המשך הדיון בחוק יהיה, כך הבהירו, אך ורק בהוראות המעבר של החוק. לאורך הדיון כולו, אי אפשר היה שלא להתרשם מההשפעה הניכרת על בית המשפט שיש למכתב ששיגרת בשעתו למשנה ליכט. יצויין כי גם בהחלטה על מתן צו הביניים, כתב כבוד השופט דנציגר מפורשות: "אין מדובר בטענות בעלמא, כאשר החשש מפני התפטרות הוא ממשי, ומובע גם על-ידי אנשי המקצוע בשירות המדינה, בראשם המפקחת על הבנקים." יוצא אפוא שבית המשפט יחס ומייחס חשיבות רבה למכתבך, בשל מעמדך, ובצדק.

אני סבורה, וכבר כתבתי לך זאת מפורשות, כי מדובר במכתב אומלל ומיותר, המשרת באופן תמוה ומופרז את בכירי הבנקים, ומגונן שלא לצורך על האינטרסים הצרים שלהם ועל שכרם השערורייתי. הן מצד הנראטיב והן מצד העובדות. מצד הנראטיב, שאותו הפיצו קומץ ה"נפגעים" היטב בעזרת לוביסטים, יחצ"נים, פרקליטים ומומחים מטעם - כאילו למערכת יגרם אסון גדול אם מאן דהוא לא יסתפק ב 2.5 מליון שקלים ויממש את "איומו" לעזוב. זוהי פרשנות מיותרת ומקוממת, מה גם שהפלא ופלא, בכיר ה"נפגעים", מנכ"ל בנק הפועלים ציון קינן, עזב את הבנק הגדול במדינה, נמצא לו במהירות מחליף ראוי, והאדמה כלל לא רעדה. חמור יותר, מצד העובדות: הלכת שבי אחרי טענת הכזב שהחוק פוגע בזכויות עבר. אין לכך ולו יסוד קל שבקלים, אין פגיעה בזכויות עבר, אין יכולת חוקית לעשות זאת, הבהירו זאת רבים: ממני עצמי, דרך יו"ר ועדת כספים משה גפני, ועד לשר האוצר משה כחלון עצמו, ואף בלשכה המשפטית של הכנסת, עד למשנה ליכט עצמו במה שמכונה "מתווה ליכט". אתמול התברר מעל לכל ספק כי גם בסעיפים נוספים במכתבך נפלה פשוט שגיאה, כמו למשל החישוב שעשית על מניין המנהלים הנמצאים "בסיכון גבוה להפגע" במערכת הבנקאית – 215 על פי חישוביך.

הכנסת שלי יחימוביץ'

8/9/2016

ה' באלול, תשע"ו

והנה, אתמול, בבית המשפט, כאשר דחק כבוד שופט בית המשפט העליון חנן מלצר, בבא כוחם של המנהלים הבכירים בחברות הביטוח, עו"ד דוד תדמור, לנקוב במספר, הודה תדמור כי מדובר בכמה עשרות בלבד. בדיון הקודם, נשאל גם בא כוחם של בכירי הבנקים, עו"ד רלי לשם, שאלה דומה, ונאלץ להשיב מניה וביה "50 עד 60". על פי כל בדיקה שעשיתי מדובר במספר נמוך יותר, אך גם אם זה נכון, אפילו אם נחבר את כל מקבלי השכר המופרז במגזר הפיננסי ביחד, לא נגיע למספר השגוי שנקבת בו את, משום מה.

יצוין כי אתמול בדיון יצא המרצע מן השק פעמיים: פעם אחת, כאשר נציגי העותרים אמרו מפורשות כי דרישתם היא שהחוק לא יחול כלל על חוזים קיימים (כלומר ששכר העתק ימשיך להיות משולם כאילו לא נחקק כלל החוק), ופעם שניה כאשר שבו והביעו דרישה שלא להסתפק ב"מתווה ליכט" ולהחזיר את החוק לכנסת, לתיקון. הכוונה, כמובן, היא לא זכויות עבר אשר הובהר ללא ספק כי לא יפגעו, אלא להפעיל מחדש את מכבש הלחצים כדי שהחוק כולו יעבור מן העולם.

נוכח העובדה שאתמול בקשו השופטים מהצדדים להגיש הודעות משלימות עד ליום ראשון 11.9 בשעה 11:00, אני מבקשת כי גם את תנצלי את חלון ההזדמנויות הזה לתקן את השגיאות, הן הערכיות והן העובדתיות שנפלו במכתבך מיום 21.5.2016.

מהאזהרות המיותרות והמסוכנות כשלעצמן כשהן מושמעות מפיך כי "קיימת סכנה ליציבות המערכת הבנקאית", מההפחדה כאילו רבים "ינטשו" את הבנקים ואנו נישאר רחמנא ליצלן ככבשים ללא רועה, מהפרשנות הלקויה שהחוק פוגע בזכויות עבר, ובוודאי ממספר ה"נפגעים" מהחוק הזה.

אני משוכנעת שתטי און קשבת לבקשתי זו, שכן לא פעם ולא פעמיים התבטאת ששכר הבכירים במערכת הבנקאות פוגע באמון הציבור בה, וכי נכון לחוקק חוק המביע עמדה ערכית ומגביל אותן. זאת ועוד, ציינת במפורש שרמת השכר בחוק סבירה ומאפשרת להביא אנשים טובים למערכת הבנקאית.

טעות לעולם חוזרת, וזו לא בושה להודות בשגיאות. נוכח האמור, תיקון הרושם שיצר מכתבך הוא מעשה ראוי ואחראי ואני מקווה שתעשי זאת עד למועד ולשעה שהקציב לכך בית המשפט.

בכבוד רב,

ח"כ שלי יחימוביץ'